

Babka otrava

Rodina Dashlerovcov prežila najhoršie mesiace ich života. Babička Polly sa presťahuje k nim. Nemá doma čo robiť. Všetci si mysleli, že s babkou bude super. Naopak, ona všetkých diriguje a navyše všetkých posielala spať o ôsmej večer a zobúdzala ich o pól siedmej ráno. Napríklad, keď sa rozhodli, že pôjdu spolu na piknik, babka im nielenže nezobrala jedlo, ale namiesto toho si priniesla svoju najobľúbenejšiu krabičku s vlnami na štrikovanie. A najhoršie zo všetkého bolo, keď babku nechali vyniesť smeti. Bola to veľká chyba. Vedľa kontajnera z druhej strany mal sused Dashlerovcov včelín. Babke bolo včiel ľúto, že sú uväznené a tak ich vypustila na slobodu, veď nech si polietajú. Neuhádnete kde ich vypustila. Jasné že....na ich záhradu. Všetky sa rútili ku Dashlerovcom a niektoré sa utopili v zázvorom čaji pani Dashlerovej. Najviac popichali Sashu. A kôli babke sa teraz nemohla zúčastniť na súťaži v karate. A to ešte nebolo všetko. Je toho ešte veľa a strašne im to lezie na nervy, preto sa súrodenci Christopher a Sasha rozhodli vymyslieť plán. Keď babka zaspí, namažú jej jablko z takého prípravku, že keď si z neho odhryzne, už nebude môcť rozkazať, lebo jej stúpne jazyk. Ale na nešťastie je babka Polly taká milá, že ponúkne Cristophera jablkom, aby mal v tele "vitamíny". Našťastie mali aj plán B. Odstrihli všetky gombíky na jej oblečení, ktoré babka mala v šatníku. Bude musieť veľa šiť a tak budú mať od nej pokoj. A verte mi, že ona má tých šiat a tričiek s gombíkmi až na celú 12 metrovú úzku izbu, takže bude mať čo robiť. Lenže nemysleli na to, že blízko nich býva babkina kamarátka Olivia Holzholtová, ktorá je krajčírka a tá by to zvládla aj za 30 minút. A aj tak urobila. Babka zobrala všetky jej šaty k nej, aby to zašila. Za chvíľu to mala urobené a zase tu bola babka „otrava“. Mali aj plány C a D ale to radšej nebudem rozpisovať. Skrátka bolo toho moc. Preto sa celá rodina Dashlerovcov rozhodli nájsť babke priateľa a spraviť konkurz. Vyvesili letáky po celom meste, aby muži prišli bojovať o 67 ročnú Polly Dashlerovú. Vyvesili aj fotku. Vyzerá na 40-ročnú, lebo prešla plastickou operáciou. Na druhý deň bolo vo vestibule asi 50 zamilovaných mužov. Spoznali veľa mužov. Ukecaných, fúzatých, nemých ba aj takých, ktorí sa vôbec nesprchujú. Po troch hodinách sa konečne ukázal ten pravý. Greg Robin, ktorý má 69 rokov, vie sa pekne obliekať, má vysoké IQ, je dobrosrdečný a pracovitý. Ani nie je taký škaredý na svoj vek. Dali babku a Grega dokopy a boli spolu preč aj celý deň. Raz keď sa vrátila z fantastického večera počula rozhovor medzi matkou Colin a otcom Zackom. Rozprávali sa, že aký sú šťastní, že si Polly konečne našla priateľa a oni môžu mať viac času na deti a seba. Polly sa to dotklo, ale potom pochopila, že aj oni chcú mať vlastný pokoj, nie len ona. Preto na druhý deň sa im s plačom ospravedlnila, že ich otravovala a že pochopila, že aj oni chcú mať svoj kľud a rozhodla sa že radšej odíde domov. A ešte dodala, že im ďakuje za tie krásne mesiace čo s nimi prežila. Samozrejme, že nezabudla spomenúť aj Grega za čo im je veľmi vďačná. Večer sa už s nimi Polly lúčila. Tak to nakoniec to dobre dopadlo. Polly má priateľa, s ktorým trávi voľný čas a Dashlerovci majú svoj kľud. Ale predsa babka im trochu chýba. Neskôr si uvedomili, že boli na babku príliš krutí. Mali sa radšej s ňou porozprávať, veď ona by sa zmenila. Aj deti sa priznali, že jej robili zle. Chceli sa jej ospravedlniť a tak ocko vyhlásil, že pôjdu k nej domov. Ospravedlnili sa babke a darovali jej krásnu kyticu kvetov. Babka im odpustila a navštevujú sa dodnes. Vždy spomínajú na vylomeniny čo Sasha s Christopherom povymýšľali.

Autor: Natália Vozárová,

islava

Simonka a jej veľký talent

Je to veľmi neobyčajný príbeh. Stal sa jednému koňovi a jednému dievčatku Simonke. Simonka milovala koňe. Preto asi tri roky prosí mamu, aby jej zaplatila krúžok, kde sa naučí jazdiť s koníkmi. Mama ju prehovára, že jazda na koni je veľmi nebezpečná. Jedného dňa sa na mamu veľmi nahnevala a preto sa išla vyplakať na lúku. Sedela na kameni, rukami si zakrývala tvár až tu zrazu..... podišiel k nej krásny hnedý koník s dlhou hnedou hrivou a tmavými očami ako noc. Od tej chvíľe mu dala meno Diego a mala ho veľmi rada. O každom trápení sa s ním porozprávala, hrala sa s ním, krmila ho a cvičila. Diego je pre ňu jediný a Simonka je pre tiež neho jediná. Ale jej mama o tom všetkom ani len netušila.

Raz si Simonka zmyslela, že keď už má koňa, mohla by sa na ňom učiť jazdiť a mohla by si vytvoriť aj krúžok. Lenže ako keď ju to nemá kto učiť? Zrazu jej napadlo, že jej spolužiačka Petra je profesionálna jazdkyňa. Zavolala jej a dohodli sa, že ju to naučí. Keď už vedela jazdiť na koni, chcela si vytvoriť aj krúžok. Všetky deti čo sa chcú naučiť jazdiť zavolala aby sa prihlásili. Rodičia im to samozrejme museli schváliť. Zaplatili za krúžok a za peniaze ktoré dostala si objednala cvičiteľku Moniku. Cvičisko bolo na lúke. Za mesačné platenie krúžku si kúpili aj prekážky. Takto cvičili a jazdili a nakoniec si usporiadali aj preteky. Konali sa na lúke a prísť mohli všetci. Vyvesili po celom meste letáky. Na súťaž sa prišli pozrieť stovky ľudí. Aj Simonkina mama. Keď videla čo Simonka na tom koni dokáže, hneď si zo šťastia aj poplakala. Čuduj sa svete, vôbec sa nenahnevala práve naopak, konečne si uvedomila že toto dievča dokáže naozaj všetko...

Natália Vozárová,

a

Ako si kamarátov nezískať

V škole na Mudroňovej ulici je veľa žiakov. A medzi nich patrí aj neoblíbené dievčatko Klára. Prečo neoblíbené? No v prvom rade za to môže jej vzhľad - je to jedno pehavé dievča s ryšavými vlasmi, ktoré stále nosí traky - presne ako Pipi dlhá pančucha. A presne tak ju všetci volajú ibaže skrátené, čiže Pipi ale veľkáci ju prezývajú Pančucha. V druhom rade je to o tom, že Klára je problémové dievča a domov nosí samé poznámky alebo päťky z diktátov. Nikto ju nemá rád. Preto sa rozhodne klamať.

„My ti neveríme!“ protestovali deti.

„Ale áno ja naozaj mám doma zoo,“ zaklamala Klára. „Mám žirafu Rózu, hrocha Tibora, psa Jerryho, mačku Mňauku, leva Kráľa, opicu Terezu a zebra Jarmilu.“ A deti sa idú popukať od smiechu: „Ako môžeš mať toľko zvierat? Veď nemôžeš mať doma zoo!“ Ale Klára sa nedala odradiť a ďalej klamala. „Máme veľkú záhradu a rodičia a brat mja pomáhajú. Predstavte si, čo sa včera stalo. Ocko oberal jabloň a žirafa Róza sa na neho očkom pozerala. Zebra Jarmilka a opica Tereza si ako každý deň dali popoludňajšiu naháňačku. Opica utekala ako o život a vtom BÁC! Opica sa udrela o ockov rebrík. Tato spadol zo stromu, ale našťastie ho žirafa Róza zachytila včas. Zebra Jarmilka sa strašne zľakla a rozbehla sa k ceste. Tam sa potkla a spadla. Okoloidúca pani si myslela, že je to prechod pre chodcov. Prešla cez Jarmilku a vôbec si to ani nevšimla že tam leží naozajstná zebra! Psík Jerry to všetko videl a začal brechať, aby priviedol na pomoc mačičku Mňauku. Mačka prišla k nemu a okamžite odvieďli Jarmilu do záhrady. No, a hrošík Tibor a lev Kráľ si nič nevšimli a ďalej sa vyvaľovali na slnku.“ Deti spozorneli. Klára rozprávala každý deň príbehy a spolužiaci ju s údivom pozorne počúvali. Klára sa cítila veľmi obľúbená, čo ju motivovalo každý deň si vymyslieť niečo nové. Keď raz Klára chýbala v škole, pani učiteľka z prírodovedy oznámila žiakom, že budúci utorok je test o zvieratách. Deti si medzi sebou štebotali, že Klára to zvládne bez toho aby potrebovala vedieť, kedy je test.

Je utorok a nič netušiaci Klára prišla do školy s tým že jej hneď dala p. učiteľka test. Klára bola vo veľkom šoku keď zistila, že je test. „Ty to zvládneš,“ utešoval ju Boris, „veď máš doma zoo!“ „Boris má pravdu,“ hovorila si Klára v duchu, „keď som všetky tie príbehy rozprávala, tak toto bude hračka!“ Zazvonilo a deti sa dali do práce. „Takže,“ hovorila si Klára, „máme päť otázok. To zvládnem. Otázka č.1. Prečo má žirafa dlhý krk? No, hovorí sa že keď má niekto dlhý krk tak ho má hadí. Podľa mňa jej predkovia boli hadi. Takže po nich zdedila ten jej dlhý krk. Napíšem to tam.“ Klára napísala odpoveď. „Dobre teraz tu máme druhú otázku: Čo dáva krava? Hmmm. Asi keď kravu kreslia na obaloch mlieka, tak musí dávať kartón nie? Ináč by ju tam predsa nekreslili. Musí to byť správne.“ A zasa Klára napísala odpoveď svojím škrabopisom. „Uf, je tu tretia otázka: Sú levy domáce zvieratá? Jáj to je ľahké. Jasně, že sú to domáce zvieratá a keby neboli potom prečo by som o nich rozprávala, že ich mám doma? Napíšem ÁNO. Á, EN, O. Fajn. Už len dve otázky. Otázka č. štyri: O ktorom zvierati sa hovorí,

že je najlepší priateľ človeka? Ejha toto už je iná káva. Zamyslím sa...Aha! Asi je to opica lebo ona sa na človeka trochu podobá. Jasné! Že ma to nenapadlo hneď! Takže, definitívne opica. Napíšem O p i c a. Ďalej tu máme....Poslednú otázku! Vidia mačky v noci? Ako môžu vidieť v noci keď v noci spia!? Dobre toto bolo tiež ľahké. Napíšem nie a mám to!“ Klára potichúčky odovzdala test pani učiteľke Dvorákovej. Bola ako prvá v rade, lebo bola aj prvá hotová! Klára si pyšne sadla na miesto a kreslila si do zošita. Až tu zrazu: “Klára, pod’ prosím ťa ku mne,“ povedala pani Dvoráková. Klára z hrôzou podišla ku Dvorákovej. “Áno pani učiteľka?“ „ Klára, máš všetko zle. Moja zlatá, toto je za päť.“ Všetky deti sa na Kláru pozreli. Klára bola v šoku. Všetko vedela! „No, takže si skontrolujeme prvú otázku. Prečo má žirafa dlhý krk? Toto bola jednoduchá otázka! Prečo si tam napísala že jej predkovia boli hadi?“ Klára sa bráni: „Ja som prosím pani učiteľka myslela, že keď má taký dlhý krk tak...“ zahabkala Klára. “Žirafi majú dlhý krk preto, aby mohli vyjedať stromy, keďže sú to bylinožravce!“ vykrikla pani učiteľka. “A toto už je čo. Taký nezmysel si zasa napísala pri druhej otázke! Ty nevieš čo dáva krava?!“ Klára sa znovu obhajuje: „Ja som si myslela, že keď ju kreslia na obaloch mlieka tak dáva kartón“, začervenala sa Klára.“ Tak keď ju kreslia na obaloch MLIEKA dáva logicky MLIEKO!!! A za tú tretiu otázku by si sa mala hanbiť! Toto by vedelo aj trojročné dieťa! Povedz mi, sú levý, nebezpečné zvieratá? Žijú na Slovensku? Už si niekedy videla človeka, ktorý by choval levý“? Klára neodpovedala. Mlčala. „Tak ja ti teda poviem, že ja som takého človeka ešte nevidela. No a tieto dve otázky nebudem ani komentovať...“ Na veľký test napísala červeným perom číslo 5.“Podaj mi žiacku knižku,“ rozkázala Kláre. V tom sa ozval Boris:“ Takže ty si klamala! Chcela si byť len zaujímavá a tak si si všetko vymyslela!“ „Už sa s tebou nikto nebude kamarátiť!“ zvriskli deti a Kláre bolo do plaču. Klára zostala bez kamarátov a každý deň si vymýšľala nové príbehy. Ale nikto jej už neveril...

Natália Vozárová,

va

Ako pani učiteľka Helenka zachránila Vianoce

(podľa skutočného a trochu vymysleného príbehu)

Pani učiteľka Helenka je učiteľka klavíru. Pracuje na škole Esprit a zvyčajne sa na všetkých usmieva. Učí veľa žiakov, ale jej najobľúbenejší sú Kamélia, Nina, Jessica a Natálka. Vždy keď už konečne všetkých doučí, naštartuje svoje autíčko a popfrčí domov. Práve keď si zapla televízor, bežali správy, ako každý deň, lebo Helenka prichádza vždy tak, aby nemusela dlho čakať na televízne noviny. Pán prezident práve vyhlasoval: "S okamžitou platnosťou nebudú tieto Vianoce!" "Ale prečo?" pýtali sa smutné deti. „Viete prečo? Lebo keď všetci oslavujú, tak robia veľký hluk a mňa to vyrušuje až tak, že nemôžem zaspáť!“ Helenka len krútila hlavou a snažila sa vymyslieť nejaký plán. „A už to mám!“ Skríkla. Hneď na druhý deň s rýchlou vetra prišla do školy. Povedala pani učiteľke Svetlanke, že všetky jej žiačky majú prísť za ňou. Kamélia s Natálkou sa na seba divne pozreli a spolu s Jessicou a Ninou išli za Helenkou. Helenka sa ich s úsmevom opýtala: „Videli ste včerajšie správy?“ „Áno, videli, bolo to hrozné!“ Vzdychnuli si deti. „Ževraj nebudú Vianoce.“ Ale ja viem ako ich zachrániť.“ Povedala Helenka s radosťou. „A ako?“ Pýtajú sa deti. „Máte doma hudobné nástroje?“ Spýtala sa Helenka. Jessica jej odpovie: „Ja mám doma trúbku a viem na nej veľmi dobre hrať!“ Ninina odpoveď znie: „Ja mám zase gitaru, môj brat ma na nej naučil hrať.“ Kamélia sa pridá: „Ja viem trochu hrať na triangel.“ A Natálka natešene zvýskne. „Ja mám doma klavír a rada na ňom hrám!“ „Dobre dievčatá o týždeň sa takisto stretne spolu. Prinesiete si svoje hudobné nástroje sem a budeme na nich hrať. Nezabudnite si doniesť aj vianočné skladbičky.“ oznámila Helenka. O týždeň sa dievčatá stretli v Helenkinej triede. Každá z nich si priniesla svoje nástroje. A aj skladby. Ninka si priniesla anglickú pesničku Deck the halls, Natálka si priniesla pesničku Rocking around the Christmas tree, Jessica má We wish you a merry Christmas a neposedná Kami na to zabudla. Našťastie Helenka má zopár vianočných pesničiek a tak dala jednu z tých Kamélii. Volá sa Každý deň budú vraj Vianoce. „Tak a môže sa začať cvičiť!“ Dievčatá trénovali deň aj noc, sobotu i nedeľu, doma či na návšteve. Mali totiž 18. decembra koncert tu na Majerníkovej ulici. Samozrejme, že tam bude aj pán prezident. Za chvíľu sa dozvieme prečo sa bude hrať ten koncert.... Je 18. decembra a dievčatá v plnej paráde prišli na Majerníkovú ulicu. Už sú tu všetci a môže sa začať hrať! Najskôr dá Helenka predslov a po nej ide Ninka. Potom ide

Kami, potom Natálka a nakoniec Jessica. Tak krásne Vám hrali, že by to rozplakalo aj tvrdého chlapa. A aj sa stalo. Pán prezident sa rozplakal od šťastia a uvedomil si, na čo sú ozajstné Vianoce. Vianoce sú keď sa celá rodina zide pokope a aj priatelia. S okamžitou platnosťou vyhlásil, že Vianoce sa znovu obnovia. Všetci výskali od radosti. A tu je ten dôvod, prečo sa tak pripravovali na ten koncert. No čo na to povedať - Helenka zachránila Vianoce.

Natália Vozárová,

va